

så kan man gå i aktion omkring det, og det er da også sket i hvert fald i et eller andet omfang.

Også den for nylig offentliggjorte internationale undersøgelse af unges matematik- og kemi/fysik-kundskaber har jo været nyttig. Der ligger vi sådan lidt middelmådigt, men det kan godt være, at det også er alarmerende, hvis det er sådan, som jeg frygter: at der er fiflet med grundlaget for undersøgelsen.

Men hvilke tanker har man omkring, at man kan evaluere hinandens uddannelser?

Så vil jeg nævne et andet spørgsmål. I kraft af at vores uddannelsessystem jo er decentraliseret, og at beslutningerne i høj grad træffes ude på de enkelte uddannelsesinstitutioner, så er der et problem de steder, hvor man har gensidig udveksling af studenter. Det er jo naturligt, at der er flere danske, der vil af sted til et udenlandsk universitet, end omvendt, fordi Danmark er et lille land og et lille og ikke særlig spændende – rent sprogmæssigt i hvert fald. Og det er altså et problem, at der er flere danske, der vil til fremmede uddannelsesinstitutioner, end omvendt. Hvordan løser man det problem?

Også spørgsmålet: Hvilke erfaringer har man med danske studenter, der kommer ud på videgående uddannelser i andre lande? Hvordan klarer de sig? Er de dygtige nok? Hvad er erfaringerne på det område? Jeg er bange for, at de ikke er for gode, fordi danske studenter er uden for den nursing, som foregår herhjemme, og som på sin vis kan være meget god. Kan de stå på egne ben? Hvordan er erfaringerne?

Og så en advarsel: Jeg tror, man skal passe på med at gøre det til en rent offentlig – også offentligt finansieret – opgave at sende unge ud. Der ligger en meget god sorteringsproces i, at det er, som det er i øjeblikket, hvor det er private fonde, man skal søge for at få midler til et uddannelsesophold. Det i sig selv viser, at der er go i den pågældende student. Hvis det bliver for let, får vi for mange ud, som måske ikke burde have været ude, før de havde kvalifikationerne i orden.

Og endelig til sidst – nu lyser alle lamperne heroppe – taler man jo også på højskole- og folkeoplysningsområdet pænt om den internationale dimension, men når det kommer til stykket – i hvert fald i en række konkrete sager, jeg har kendskab til – er virkeligheden en anden. Det gælder f.eks. Højskolen Østersøen, som virkelig dyrker det med at få tyskere herop og undervise dem sammen med danske i dansk kultur og sprog; men det er da klart, at der er tale om, at

tyskerne netop i dansk sprog bliver undervist for sig, og det giver nogle problemer.

Vil ministeren fjerne de barrierer, der er for, at danske og tyske sammen kan blive undervist på højskolemanér? Og vil ministeren også fjerne barriererne for, at vi kan have et uddannelses- og folkeoplysningsmæssigt samarbejde mellem Letland og Danmark? Det foregår også på Højskolen Østersøen, som virkelig har taget den internationale dimension alvorligt, men som er løbet ind i konkrete vanskeligheder. Jeg ved, at ministeren har kendskab til det.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Det er hr. Frank Dahlgaards indledende betragtninger om den nordiske dimension i uddannelsessystemet, der kalder mig herop.

Det var bestemt ikke for at forklejne den nordiske dimension i det danske uddannelsessystem, at jeg ikke var specifikt inde på det nordiske i det danske uddannelsessystem, tværtimod. Jeg sætter faktisk selv umådelig stor pris på det nordiske samarbejde, som vi har haft igennem mange år med vore nordiske søsterlande. Men når man ser, hvordan den nordiske dimension er integreret og forankret i det danske uddannelsessystem, er det jo netop et eksempel på det, vi efterlyser omkring den internationale dimension. For det er jo fortsat sådan, at man både i folkeskolen og på gymnasieniveau bliver præsenteret for tekster på svensk, norsk osv., og det synes jeg er udmærket.

Og hvis man så går til de videregående uddannelser, har vi jo et frit optagelsessystem mellem de nordiske lande. Det synes jeg er glimrende, og det er den slags tanker, jeg efterlyser omkring den internationale dimension. Jeg mener ikke, man specifikt kan trække den nordiske dimension ud og så fremhæve den på den måde, som hr. Frank Dahlgaard gjorde.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Vi er sådan set enige, fru Ulla Tørnæs og jeg, men jeg synes bare, det nordiske skulle nævnes, fordi det nu ikke var nævnt i redegørelsen, og det synes jeg egentlig er underligt. Der er dog trods alt tale om selvstændige, frie nationer, men i et tæt samarbejde – og et naturligt samarbejde – som fungerer godt og succesfuldt og også med tiltag inden for de seneste år på uddannelsesområdet. Det savner vi i redegørelsen, og jeg er da glad for, at fru Ulla Tørnæs er